

KONINKLIJK BESLUIT BETREFFENDE HET AFMAKEN OP BEVEL VAN DOOR KLINISCHE TUBERCULOSE AANGETASTE RUNDEREN 20.06.1955 (B.S. 30.06.1955)

Art. 1. Voor de toepassing van dit besluit worden beschouwd:

1° Als door klinische tuberculose aangetast, ieder rund dat stellige symptomen vertoont van tuberculose van de uier of van een ander orgaan of in de melk of uitwerpsels waarvan het Rijkslaboratorium voor diagnose en veeartsenijkundige opsporingen de aanwezigheid van Kochbacillen heeft ontdekt;

2° Als er van verdacht door klinische tuberculose te zijn aangetast, ieder rund dat symptomen vertoont die de doctor in de veeartsenijkunde het bestaan van deze kwaal doen vermoeden.

Art. 2. Ieder doctor in de veeartsenijkunde, al dan niet erkend, die vaststelt dat een levend rund is aangetast of er van verdacht is aangetast te zijn door klinische tuberculose, is gehouden hiervan onverwijld aangifte te doen bij de veeartsenijkundige inspecteur van het gebied. Hij geeft de eigenaar of de houder van het dier onmiddellijk bericht daarvan.

Art. 3. Zodra een rund door de doctor in de veeartsenijkunde aangegeven is als door klinische tuberculose aangetast of als er van verdacht aangetast te zijn, is het de eigenaar of de houder verboden zich hiervan te ontdoen vooraleer de veeartsenijkundige inspecteur zich over het geval heeft uitgesproken.

Art. 4. De veeartsenijkundige inspecteur is gehouden ieder rund, dat een doctor in de veeartsenijkunde hem heeft gesignaleerd als aangetast te zijn door klinische tuberculose, binnen acht dagen te onderzoeken. Wordt de diagnose bevestigd, dan bepaalt hij, met inachtneming van de staat van het dier, de waarde er van en beveelt hij dat af te maken. Dit laatste moet gebeuren binnen vijf dagen, onder zijn toezicht of onder dat van zijn gemachtigde.

Art. 5. De doctor in de veeartsenijkunde die het afgemaakte dier keurt, zendt dezelfde dag nog aan de veeartsenijkundige inspecteur een dienstkaart met opgave van de door hem gedane vaststellingen. (Voor deze tussenkomst wordt aan de erkende dierenartsen een toelage verleend die gelijk is aan 40 frank.) <KB 19.01.1976>

Art. 6. Wanneer een rund ter uitvoering van dit besluit afgemaakt is, wordt aan de eigenaar een vergoeding toegekend gelijk aan 15 t.h. van de waarde van het dier zoals de veeartsenijkundige inspecteur deze vóór het afmaken van het dier heeft geschat. Deze vergoeding mag niet meer bedragen van 2 000 frank. Voor de dieren afgemaakt na 30 september 1956, wordt deze vergoeding teruggebracht op 10 t.h. van de waarde van het dier met een maximum van 1 000 frank. Dit artikel doet geen afbreuk aan de bepalingen van artikel 36 van het koninklijk besluit van 1 juni 1951 ten voordele der leden van een erkende vereniging voor de bestrijding van rundertuberculose.

Art. 7. De vergoeding wordt geweigerd indien dit besluit door de gerechtigde werd overtreden. Zij kan eveneens geweigerd worden, op voorstel van de veeartsenijkundige inspecteur, wanneer is vastgesteld dat de stal waaruit het afgemaakte dier komt klaarblijkelijk ongezond is en dat deze toestand aan de eigenaar van de dieren is te wijten. Voor koeien van meer dan tien jaar, voor verongelukte dieren of voor "in extremis" afgemaakte dieren wordt geen vergoeding toegekend. Bij betwisting omtrent de leeftijd van het dier, beslist zonder beroep de veeartsenijkundige inspecteur. De voorziene vergoeding wordt slechts toegekend aan diegenen die geen lid zijn van een erkende vereniging voor de bestrijding van rundertuberculose wanneer gans het rundveebeslag van het bedrijf getuberculiseerd is binnen dertig dagen die volgen op de afgifte van het bevel tot afmaken.

Art. 8. De kosten van afmaking en alle andere kosten veroorzaakt door de uitvoering van dit besluit, met uitzondering van de laboratoriumkosten, zijn ten laste van de eigenaar der dieren. Wanneer de personen die gehouden zijn het bevel tot afmaken uit te voeren, weigeren zulks te doen, worden die maatregelen op bevel van de burgemeester van ambtswege uitgevoerd. De kosten krachtens het vorig lid gemaakt worden overeenkomstig de wet van 29 april 1819 ingevorderd zoals in zake indirecte gemeentebelastingen.

Art. 9. Onze Minister van Landbouw is gemachtigd met het oog op onderzoek of studie, runderen die door klinische tuberculose aangetast zijn te kopen, onverminderd de toekenning aan de eigenaar van de in artikel 6 bepaalde vergoeding. De geboden prijs mag niet hoger zijn dan de vleeswaarde van het dier, zoals die door de veeartsenijkundige inspecteur wordt geschat. Het dier moet geleverd worden op de plaats door Onze Minister bepaald; de vervoerkosten zijn ten laste van de Staat. In dit geval mag van de verplichting om het dier binnen de vijf dagen af te maken, worden afgeweken.

Art. 10. <KB 19.01.19762> Aan de erkende dierenartsen wordt een toelage van 200 F verleend voor de in artikel 2 bepaalde aangifte voor zover de diagnose door de inspecteur-dierenarts bevestigd wordt.

Art. 11. Inbreuk op het bepaalde in dit besluit wordt gestraft met de straffen gesteld bij de artikelen 4, 6 en 7 van de wet van 30 december 1882.

Art. 12. Het koninklijk besluit van 31 mei 1951 betreffende het afmaken op bevel van door uiertuberculose aangetaste runderen wordt opgeheven.

Art. 13. Onze Minister van Landbouw is belast met de uitvoering van dit besluit.

Wijzigingen:

Koninklijk besluit van 19.01.1976 (B.S. 12.02.1976)